

dre. Det er et spørgsmål om så mange andre ting, om de er gode forældre, og det er derfor, jeg også gerne vil gå positivt ind i det her. Jeg vil bare gerne bede hr. Kamal Qureshi om at forsikre mig om, at det her ikke bare er et spørgsmål om, at man ønsker at bruge nogle stakkels adoptivbørn i en anden kamp, nemlig kampen for homoseksuelles rettigheder. For der synes jeg alt andet lige, at relativt er kampen for de her børns ret til at få forældre meget vigtigere end kampen for de voksnes ret til at få børn.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes, det er rart, at fru Charlotte Dyremose bliver så ivrig i den her diskussion, at hun måske oven i købet ikke lytter godt nok til, hvad jeg siger. Det kan man sådan set godt være glad for, i alt fald delvis, kan man sige.

For der er jo ikke nogen tvivl om, at vi ønsker, at forældre, voksne mennesker, som ønsker at adoptere, skal kunne vurderes på, om de er i stand til at varetage barnets tarv. Det er det bærende. Men det er jo klart, at vi også mener, at det ikke skal være et udelukkelseskriterium, sådan som det er i dag.

I dag er det jo et udelukkelseskriterium at være homoseksuel. I dag er det jo sådan, at hvis man er en kvinde, der lever alene, så kan man vurderes til at være egnet til at varetage barnets tarv og blive adoptivforælder, men hvis to kvinder lever sammen, kan de ikke. De kan slet ikke komme i betragtning. Det er en forskelsbehandling, som vi fra SF's side gerne vil gøre op med.

Det er også noget, som vi tror på gavner børnene. Det er vi jo ikke i tvivl om at det gør. Selvfølgelig mener jeg, at det at have to voksne kvinder til at varetage et barns tarv er bedre end en voksen kvinde. Nogle gange kunne jeg jo godt ønske med hensyn til de børn, jeg har, at jeg havde et par andre voksne yderligere til at kunne hjælpe mig i hverdagen, for at få tingene til at hænge sammen. Så jeg tror i hvert fald ikke, at det er en ulempe at være to voksne om at varetage et barns tarv frem for at være alene.

Så der er da ikke nogen tvivl om, at nogle af de ting handler om ikke at blive diskvalificeret, hvis man er homoseksuel. Men i sidst instans handler det om børnenes tarv.

Kl. 16.20

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Jeg er nødt til at udstede en efterlysning her fra Folketinget. Jeg vil egentlig godt bede hr. Kamal Qureshi om at oplyse mig i forbindelse med den efterlysning om, hvor det barn er, der er ankommet til Danmark fra et colombiansk børnehjem, som mangler danske forældre. For det er jo det, hr. Kamal Qureshi står og siger fra Folketingets talerstol. Jeg vil godt have, at hr. Kamal Qureshi forklarer mig, hvor i Danmark dette barn vander rundt, for så må vi da gøre noget ved det.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes ikke, det her er sådan et eller andet spil, vi skal spille. Jeg ved ikke, hvad det er for et barn, hr. Søren Pind taler om. Jeg taler om børnene, der er på børnehjemmene i Colombia. Det er de børn, som har behov for at få nogle voksne til at tage sig af dem. Og hvis der kan findes voksne i Danmark, som kan vurderes at være egnede til at være forældre for børn, der lever i børnehjem, og vi derved kan sikre, at børn i børnehjem har flere familier at vælge imellem, når der skal findes adoptivforældre, så er det jo helt fint. Så skal det jo ikke være en diskvalifikation at være homoseksuel. Det er jo det, det er i dag.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Er det sådan, at der i Danmark generelt er mangel på forældre, der gerne vil adoptere børn – ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Om der er mangel på forældre, der vil adoptere børn? Jeg kan da konstatere, at der er forældre, der gerne vil adoptere børn, som i dag ikke kan få lov til at adoptere børn. Og det er jo det, der vel er det centrale i det her. Det er vel ikke lige gyldigt? Eller hr. Søren Pind mener åbenbart, at de enlige kvinder, der eksempelvis har fået lov til at adoptere børn, er bedre egnede til at varetage børns tarv, end to kvinder, der lever sammen. For det er jo realiteten i dag.

Jeg kender i hvert fald to kvinder i min omgangskreds, som lever alene, som har fået lov til at adoptere børn, og hvis hr. Søren Pinds påstand skulle holde, så burde man jo kun have givet børnene til heteroseksuelle par, før man nåede ned til de enlige kvinder. Så der er noget, der tyder på, at selv om man bor alene, så kan man